

Att be om hjälp och att hjälpa andra

Välkomna i Guds namn. Jag kommer med Guds välsignelser till er.

Varje känslomässig reaktion, tanke, åsikt eller tendens, även minsta personlighetsdrag, utgör en lysande stråle som är osynlig för er, men som hör till varje enskild individ på ett mycket personligt vis. På samma sätt skapar de fasta och samtidigt evigt rörliga andliga lagarna, som hänför sig till varje yttre eller inre reaktions möjlighet eller uttrycksform, också sådana lysande trådar. Där dina personliga strålar är samstämmiga med de andliga lagarnas strålar, uppfyller du ditt liv och du befinner dig i harmoni och lycksalighet. Där de personliga strålarna avviker från de andliga lagarna, befinner du dig i disharmoni. Detta ger upphov till de svårigheter som ni så ofta, och så felaktigt, tror är ödets slag mot er. Ju mer man avlägsnar sig från svårigheternas grundorsaker genom att täcka över dem och skjuta in dem i det omedvetna, desto svårare blir det att uppfatta sambanden och att lösa upp, eller dra ut, de bristfälliga rötterna. Om du vill vara lycklig, måste du gå till de bristfälliga rötterna inom dig. Detta "radikala" tillvägagångssätt, att gå till rötterna, utgör fullkommandets eller reningens väg, eller vägen för själens läkning – vad man nu vill kalla den. Du som söker kontakt med Guds värld för detta syfte – och utan den kontakten är det inte möjligt att renas – kommer att ta emot stöd och vägledning av största slag och allting kommer att utvecklas på bästa sätt för dig. Du kommer verkligen att vara i goda händer.

För att följa den här vägen behöver du också hjälp och råd utifrån, så att du kan avlägsna de första stenarna som blockerar vägen för att kontakta Guds värld. Syftet med yttre hjälp är att möjliggöra inre hjälp, eller för att uttrycka det på ett annat sätt: hjälpen måste först komma genom en yttre sinnesförnimmelse för att frambringa den inre förnimmelsens eller intuitionens autonomi. Yttre hjälp kan ges av en människa som redan har nått en högre nivå på den här vägen, eller genom en av Guds andar. Men den yttre hjälpen är inte tillräcklig – och den får inte ses som tillräcklig; den utgör endast en sporre, endast fröet som behöver mogna och bära frukt genom ditt eget arbete. Du måste lyckas uppnå ett genombrott till ditt inre jag.

Ni vet mycket väl att det inte är möjligt att acceptera något, oavsett hur upplysande det är, för att någon säger att det är så; detta är inte möjligt särskilt när det finns personliga, inre, omedvetna motstånd mot det. Skapelsens alla sanningar, alla andliga lagar – allt som människor

överbudet är förmögna att förstå – behöver upplevas personligen för att bli genuin inre kunskap och därmed tillämpas på ett personligt, fruktbart sätt. Inre kunskap och den personliga användningen av den är möjlig endast genom att följa en väg som denna. Insikt i någon sanning kan endast ske när du har upprättat en personlig kontakt med Guds värld, åtminstone i viss grad, och en sådan kontakt kan bara komma när du i din själ har lyckats uppnå ett genombrott till det högre jaget.

Den som ber Gud ”Visa mig sanningen” och sedan öppnar sig för sanningen, kommer alltid att få ett svar. Men ni vågar så ofta inte ta det steget. Ni täcker över det som är viktigast, skjuter det åt sidan och gör er upptagna med bekymmer och småaktiga angelägenheter. Det som är viktigast glöms bort. Dessa bekymmer är dock bagateller, ytliga saker, betraktade ur hela sanningens perspektiv. Samla din inre vilja för sanningen och öppna dig! Be Gud om att komma till insikt om hans sanning.

Om du verkligen vill fullkomna dig själv – och därför först känna dig själv – då, allteftersom du fortsätter, får du den nödvändiga andliga hjälpen. Den kommer till dig på ett alltmer utvidgat sätt. Den kommer att växla mellan yttre vägledning och igenkännanden och insikter som också kommer att tjäna som svar och vägvisare.

Kontakten med Guds andevärld benämns oftast som medialitet. Alla behöver inte bli ett transmedium som detta medium jag talar genom. Alla kan emellertid ta någon form av kontakt med andevärlden. Var öppen för detta. Säg inte, jag vill ha det på det ena eller andra sättet. Var bara öppen och fri att låta dig vägledas. Då skall vägledningen komma vid den tidpunkt och på det sätt som är bäst för dig. Mycket i livet kommer att förändras hos personen som följer denna väg, som är helt hängiven Gud, inte bara i ord, utan även i handling. Varje förändring kommer långsamt och naturligt, som av sig självt. Det är detta som är så underbart. Ingenting kommer att hända som är skadligt eller som skapar disharmoni. Men du måste göra din del genom att hålla dig öppen och sträcka ut dina inre antenner, så att säga. Förmågan att förbli öppen kommer också att stärkas.

Jag vill nu ge er några allmänna anvisningar. Det finns människor som tror att någonting är rätt för att dess motsats är fel. Och ändå är båda ytterligheterna felaktiga, just för att de utgör ytterligheter. Här är ett exempel: Ju mer utvecklade en person är, desto viktigare blir det att han eller hon omger sig med beslätade mänskliga andar, så att de ömsesidigt kan hjälpa och stimulera varandra och göra kontakten fruktbar. Dessa kontakter kommer inte att skada själen, så som vissa kontakter gör, oavsett hur oskyldiga de kan förefalla. Men inte heller här bör något forceras. Be om vägledning, ha en vilja för den vägledningen, och den kommer att visa sig på ett mycket klokare och mer underbart sätt än du kan föreställa dig. Bara de som har upplevt vägledning kan

ha kännedom om dess underverk i djupet av sin själ. Människor som redan har uppnått en högre utvecklingsnivå och äger tillräcklig styrka kommer, å andra sidan, då de är medvetna om obehagliga eller skadliga erfarenheter med människor på en lägre nivå, att dra sig tillbaka från att ha kontakt med dem när de snarare inte borde göra det. En person som är tränad i att ha kontakt med Guds andevärld kommer att veta vilka relationer som ska behållas och vilka som bör ges upp. Ju starkare du är, ju mer jordad du är på din väg, desto mindre är risken att du kan skadas av mindre utvecklade individer och desto större är din möjlighet att hjälpa och påverka dem.

Människors första reaktion är dock att göra det som är lättast: De som fortfarande kan skadas andligt genom kontakter med mindre utvecklade själar, befinner sig vanligtvis fortfarande på ett stadium där dessa kontakter inte kommer att vara obehagliga för dem och de vill på så sätt inte ge upp dem. De övertygar sig själva om att de kan hjälpa till med det som de redan har uppnått, men de är egentligen inte förmögna att ge en sådan hjälp och kommer i stället att försvagas. De borde snarare söka efter kontakter som stärker dem.

Människor som inte längre kan skadas och för vilka dessa disharmoniska kontakter endast utgör prövningar genom vilka de kan stärka sig själva, befinner sig å andra sidan i ett tillstånd där dessa kontakter känns som en uppostring; de vill bara ha kontakt med besläktade människor och undvika dem som inte ger dem något nöje. De är benägna att tillämpa det som tidigare var sant för dem, men som inte längre bör tillämpas på samma sätt, nämligen detta att en kontakt med lägre utvecklade människor är skadligt. Här kan man ibland göra ett misstag genom att inte uppfylla en uppgift med en svagare medmänniska, när man skulle kunna göra det. Om själen hos någon som redan har utvecklats ganska långt på denna väg fortfarande är olycklig, om det finns något som gör den rastlös trots dess redan uppnådda andliga arbete, kan orsaken vara att en obehaglig kontakt med någon som var avsedd att hjälpa, undviks, att en själ som man skulle kunna ha uppfyllt en uppgift med och lärt sig av den, undviks. Som ni ser, regeln är inte alltid densamma. Fundera över detta när ni inte är helt lyckliga; att undvika en uppgift med en person som är lägre utvecklad kan vara orsaken till att du känner dig olycklig. Själen hos en högt utvecklad person är mycket känslig; en avsaknad av harmoni är dess sätt att berätta att något inte står helt rätt till. Dra dock inte den förhastade slutsatsen att du nödvändigtvis befinner dig i en mer utvecklad persons position bara för att den tanken tilltalar dig och du inte vill ge upp kontrollen.

Saken är den – och ni kan bäst bekräfta det själva – att vad du upplever som mycket svårt eller obehagligt ofta kanske är precis där något har strandat, där något inte har hanterats ordentligt. Det tar således bort lyckan som skulle kunna vara din om du fullt ut gav dig själv till din väg och förverkligade ditt liv. Ni kanske kan tänka vidare på detta ämne. Alla kan lära av det, men ingen av er bör tvinga sig att agera på ett visst sätt. Var redo att vägledas till den rätta handlingen, be om hjälp, var öppen. Det är allt du behöver göra. Om du emellertid inte är redo att bli vägledad,

antingen inom detta område eller inom något annat, kan du inte bli hjälpt. Människor skulle kunna bli hjälpta så mycket om de bara öppnade sig om och om igen för att ta emot hjälp. De glömmer dock helt enkelt bort att be om den och så ofta vill de inte ens tänka på det. Hur mycket lycka, hur mycket lycksalighet förlorar de inte på det här sättet!

Den andliga världens underbara krafter och lysande strålar är redo att omfamna er, men ni gör det ofta omöjligt på grund av att era egna strålar rör sig i en annan riktning. De kan inte harmoniera med den större verklighetens lysande trådar och det gynnsamma inflytandet och hjälpen kan på så sätt inte nå er.

Och nu, mina käraste vänner, är jag redo att svara på era frågor.

FRÅGA: Jag läste precis en bok av Prentice Mulford som nästan helt stämmer överens med det som du lär ut, men det finns en sak som jag inte helt förstår. Han säger att man inte borde låta sig upptas av det negativa, särskilt inte de egna bristerna; en sådan upptagenhet skapar mer negativitet. Det är tillräckligt att identifiera negativiteten och lämna det vid det. Du lärde oss dock att inte bara konfrontera våra brister, utan också att bekämpa dem. Men för att bekämpa dem behöver vi tänka på dem varje dag. Här ser jag en motsättning mellan det som du lär ut och boken.

SVAR: Det finns ingen motsättning. Det handlar om på vilket sätt man ska konfrontera sina brister. Många människor gillar att vältra sig i sina brister, låta sig uppslukas av en falsk skuld som jag redan har nämnt flera gånger. Dessa människor beklagar sig och säger: ”Jag är en syndare. Jag är så dålig. Jag kan inte övervinna mina synder. Så hemskt det är att jag har denna brist!” Och närhelst de stöter på den, kastar de sig in i samma ofruktbara ström, vilket ökar deras skuldkänslor. Dessa skuldkänslor har ytterligare konsekvenser och en kedjereaktion sätts i gång. Denna slags upptagenhet av ens brister är uppenbarligen felaktig. Den drar inte bara till sig negativa krafter, den grundar sig också i ett självbedrägeri. Sådana människor tror sig vara mycket ödmjuka, medan de i själva verket bara vill ta den enkla utvägen genom att intala sig att allt är hopplöst. Den här inställningen är vanligt förekommande och den är lika mycket en felaktig ytterlighet som dess motsats: att vilja se sig själv som redan fullkomlig. En person med andlig förståelse som försöker avråda dig från att låta dig upptas av din negativitet, menar en upptagenhet av det här slaget.

På denna andliga väg, å andra sidan, är det absolut nödvändigt att du lär dig att känna dig själv som du är och att acceptera din tillfälliga verklighet. Detta betyder inte att du ska luta dig tillbaka och inte göra någonting alls, utan att du säger till dig själv: ”Det är så här jag är. Jag har den här bristen. Jag vet att det krävs kamp, viljekraft och tålamod att undanröja den, men jag kan och kommer att göra det.” Detta är fruktbart. För när du undersöker det närmare, kommer du att inse

att den fruktansvärda upprördheten, de överdrivna skuldkänslorna över brister och tillkortakommanden inte är något annat än en form av högmod och arrogans. Du vill vara bättre än du faktiskt är. Du vill vara fullkomlig utan att göra dig besväret att bli fullkomlig. När du behöver inse att du fortfarande är ofullkomlig, känner du dig förkrossad på grund av att din fåfänga såras. Att inte acceptera dig själv som du fortfarande är, är ohälsosamt. Den som känner sanningen i dessa ord bör tänka och meditera över dem, och nya dörrar kommer att öppnas.

Som jag så ofta har sagt, är det detta *hur* som spelar roll. När du väl har kommit tillräckligt långt för att se dig själv med alla dina brister, utan försvar och disharmoniska känslor, som en oberoende observatör, kan du skapa det positiva – och endast då. Man måste bygga på en sann grund. Man kan inte bygga på lögn eller osanning, och de som inte känner sig själva och sina motiv, antingen genom att inte vilja göra det eller genom att bedra sig själva, bygger på osanning. När du lugnt accepterar vem du är just nu, har du den sanna ödmjukheten som kommer att sätta i gång de transformerande krafterna djupt inifrån. Du är då förmögen att se det omvända, det vill säga den ursprungliga godheten vid roten av dina brister. Genom att visualisera det positiva, skapar du en ny tankeform och styr din vilja mot den.

När jag pratar med er, mina kära vänner, om fullkomligheten som ni bör sträva efter, kanske ni diffust föreställer er den som någonting som fås utifrån, någonting som ni inte har inom er. Så är det förstås inte. Fullkomligheten finns vilande djupt inom er under skalets lager, dold av ert lägre jag, men den är bara övertäckt – fullkomligheten finns redan inom er. Ni behöver bara avlägsna skalet och detta görs genom att först få insikt om det, genom att acceptera tanken om att det finns ett skal som har den och den formen. Först när detta är gjort, kan skalets lager tunnas ut och på så sätt tillåta att det högre jaget bryter sig fram på de ställen där dina brister hittills har gjort det omöjligt att upprätta kontakten med din inre fullkomlighet. När du helt klart förstår att fullkomligheten redan finns inom dig, blir det lättare att övervinna svårigheterna och befria dig från ofullkomlighetens bojor som ensamt berövar dig din frihet. Sedan behöver du veckla ut din latent inre fullkomlighet. När du tydligt har kristalliserat ditt lägre jag till en bestämd form och ser det som en främmande kropp inom jaget, kan du börja bygga den positiva formen mot vilken du rör dig i självförverkligandets process.

Låt oss ta ett exempel. En person kämpar med sin själviskhet. Denna brist finns nästan hos alla. Vissa har den i högre grad, andra i mindre, den ena har den i en viss form, den andra i en annan, men alla har åtminstone en viss själviskhet inom sig. Vid slutet av varje dag granskar personen sina reaktioner, han kommer steg för steg att nå följande stadier: Först kommer han att finna det mycket svårt att se var han har varit självisk. Sedan, när han mer och mer ber om att se sanningen och när han öppnar sig för den, kommer han att urskilja vissa händelser som han brukade låta passera, men som han nu ser som exempel på sitt själviska beteende. Sådana insikter gör honom

först mycket obekvämt, de gör honom upprörd och ger honom dåligt samvete. Dessa känslor skapar i sin tur ett motstånd mot insikterna. I denna fas ligger kampen i att övervinna motståndet och att likväl acceptera jaget som det är just nu. Att framhärda i den här kampen för så småningom med sig en omätlig andlig styrka, och med den följer ytterligare andliga konsekvenser på bästa möjliga sätt. För att gå vidare i den här fasen måste personen attackera motståndet från flera håll. Han måste be om styrka och viljekraft att se sig själv som han verkligen är. Han behöver meditera för att nå fram till en djup inre insikt om sin brist på ödmjukhet, sitt högmod och arrogansen i att vara så hemskt upprörd över sin brist. Han behöver meditera för att se hur väldigt långt från sanningen han är när han inte kan acceptera sig själv som han är. Han måste också gå djupare in i sig själv och få reda på vilka andra egenskaper som hans högmod och arrogans har gett upphov till. Han kommer därmed att få en bättre förståelse för sin personlighet och sina omedvetna känslomässiga strömmar. Efter en viss tid kommer dessa ansträngningar av daglig återblick, självupptäckt, meditation, bön och beslutsamhet att göra det möjligt för personen att reagera på ett nytt sätt. Han kommer att lyckas tillämpa det han vet i sin dagliga tysta stund och kommer att reagera utifrån den vetskapen på vadhelst som sker. När han ännu en gång går in i sin stillhet, kommer han att se framstegen som han har gjort för att hantera sitt problem. Han måste emellertid även märka att hans känslor fortfarande stred mot hans kontrollerade reaktioner och det fanns således en inre tudelning bakom hans agerande.

Det är lättare att styra handlingar än känslor och faran är att man kan täcka över den känslomässiga reaktionen och låtsas att den inte finns, tills känslan sjunker in i det omedvetna. Det är just detta åtskiljande och undertryckande som ger upphov till de osunda själsströmmarna. Du kanske handlar på ett riktigt sätt för att ditt samvete säger att du måste följa det du har lärt dig om rätt och fel, eller för att du tror att detta köper erkännande och kärlek från din omgivning. Men när handlingen inte stöds av en motsvarande känsla, blir den en lögn. Om du modigt kämpar vidare för din inre sanning, kommer du att kunna undvika lögnen och identifiera de falska känslomässiga strömmarna som ligger bakom de rätta yttre handlingarna. Du kommer att veta att det behövs mer andligt arbete för att förändra känslorna och du kommer inte dra dig undan från ett sådant arbete. Du kommer då i dina meditationer att bygga goda och sunda andliga former – till exempel genom att visualisera att du är fri från själviskhet, eller från vilken brist du fortfarande än kan ha, och genom att känna hur mycket glädje du kan uppleva genom att låta andra också ha vad du hittills bara hade önskat för dig själv. Med tiden kommer den här formen att bli så kraftfull att den kommer att vara lika märkbar som den delen som fortfarande utgör en rest av det lägre jaget. Du kommer alltid att vara medveten om avvikelserna – men nu utan att vara upprörd över den. Långsamt, långsamt kommer gamla, falska strömmar att transformera sig och vara i linje med de yttre handlingarna och det du identifierar som riktigt. Detta är processen.

Det är givetvis mer bekvämt att inte göra allt detta. Det är ett omak att se och möta sig själv om och om igen i en egen ärlighet av detta slag. Och människor är mycket uppfinningsrika i att hitta ursäkter för att rättfärdiga varför de inte behöver eller inte kan göra det. De är benägna att hålla fast vid det som är enklast. Men det som uppnås lätt är inte mycket värt. Bara det som kommer till oss genom inre disciplin och genom att övervinna det som är svårt, bara det som vi har betalat priset för, ger varaktig lycka. Det kan inte vara på något annat sätt.

FRÅGA: Hur kan man lösa upp en rädsla när man för närvarande inte befinner sig i en personlig läkning? Hur kan man lösa upp en djupt ingrodd rädsla och osäkerhet?

SVAR: Du kan endast göra det på denna andliga väg. Du kan inte göra det ensam. Du kan endast åstadkomma det genom hjälpen av de två slagen, den yttre och den inre hjälpen. När du väl har fattat beslutet att gå den här vägen och vara helt hängiven Gud, inte bara i ord och som en allmänt hållen tro, utan genom hela din inre inställning och genom att acceptera konsekvenserna, både inre och yttre, som följer av beslutet, kommer du att vägledas till den yttre hjälpen som kommer att öppna inre dörrar, så att den inre hjälpen som är en personlig kontakt med Guds andevärld kan upprättas. Med den hjälpen kan varje känslomässig förvrängning avlägsnas. Några av mina vänner har redan upplevt sanningen i dessa ord i sina liv.

Alla som fattar ett sådant beslut ges allt vad de behöver. De som fattar beslutet att söka kontakten och gå fullkommandets väg kommer också att vilja frigöra sig från all ofullkomlighet. Och när det finns rädsla, utgör det symptomet på en ofullkomlighet, på att en andlig lag har överträtts. En sådan rädsla kan vara en stor, intrasslad härva, som i själva verket existerar som en andlig form. På denna väg kan den lösas upp, knut för knut, tills hela trasset har sorterats ut och du kan leva utan rädsla. Rädsla har förstås olika källor hos olika individer och jag kan därför inte ge allmänna regler om vad som finns vid dess rot eller säga exakt hur den ska lösas upp. Ämnet för kvällens föredrag kan göra sig gällande även här. De som alltid letar efter en bakdörr, som alltid tar till försiktighetsåtgärder och inte helt förbinder sig till något, vare sig det är Gud och de viktiga andliga frågorna eller en mindre vardaglig fråga, kommer att bli fångade i en känslomässig ström i vilken deras rädsla kommer att öka. Som en följd av sina val, har de ingen fast mark under sina fötter. De hör inte hemma någonstans, de har ingenting att hålla fast vid i den felaktiga, men ofta omedvetna, tron att de inte riskerar något när de inte förbinder sig till något. Den här inställningen kan ge upphov till ökande rädsor.

En annan vanligt förekommande faktor i rädsla är brist på tilltro. Betingelserna för den levande tilltrons nåd är inte uppfyllda; sådana människor måste därför helt förlita sig på sig själva. De tror att allting är avhängigt dem; paradoxalt nog kommer de dock att försumma att göra det som verkligen är avhängigt dem och därför inte åstadkomma förändringar där de skulle kunna göra

det. De kommer samtidigt att känna att de i många avseenden är helt avhängiga Gud, men de kan inte tydligt uppleva den känslan och de vacklar i sin ensamhet eftersom de inte uppfyller de lagbundna betingelserna under vilka de skulle kunna överlämna sig i Guds händer. Även om sådana människor har en viss intellektuell kunskap om de stora sanningarna, kommer kunskapen av detta slag att vara vag, orealistisk, tveksam och inte stödja dem. Ju mer sådana tankar tar dem i besittning, och ju mer de livnär dessa tankar enbart genom sina intellektuella kanaler, desto mer avlägsnar sig dessa människor allt positivt gudomligt inflytande – och desto större växer sig deras ängslan. I sin okunnighet kommer de att överträda fler andliga lagar och därigenom avlägsna sig ännu mer från möjligheten att direkt uppleva den större verkligheten.

Vidare kan rädslan även komma från att man håller fast vid egot med dess självömkan, fåfänga, feghet och högmod – kort sagt, allt som ger näring åt egot som vill känna sig speciellt. Även detta är mestadels omedvetet, och ju mer omedveten processen är, desto längre bort befinner man sig från att få ett slut på det. Det är därför som det är så viktigt att göra allt omedvetet medvetet och undersöka det i sanningens ljus. Det upphöjda egot gör dig ensam, det sätter dig verkligen på en speciell plats, men i en annan bemärkelse än vad du hade föreställt dig. Det separerar dig från din omgivning och gör dig blind för sanningen, för seendet kan inte komma när en lag bryts och här bryts lagen om broderskap. De människor som omger sig med en separerande mur kommer att bli ensamma och lösgöra sig alltmer från människorna omkring dem – och detta har ingenting att göra med deras sociala liv, som kan vara mycket aktivt. Separationen kommer då att öka rädslan.

Dessa är de viktigaste punkterna om rädsla och de kan kopplas samman till andra personliga, inre strömmar. Som jag tidigare sa kan allt detta endast identifieras och övervinnas på självinsiktens och reningens väg. Den som åtar sig denna väg, kommer att få all tänkbar hjälp.

FRÅGA: Ibland har jag en rad med insiktsfulla drömmar och sedan kommer längre perioder utan drömmar, även om jag bad om dem innan jag gick och la mig. Har detta att göra med brist på fysisk styrka? När jag är trött eller överarbetad har jag inte drömmar. Liknar kanske detta kontakten med andevärlden, som vi också behöver en viss slags energi för, den så kallade vitala energin¹?

SVAR: Ja, den vitala energin har något att göra med det, eftersom den andliga och fysiska ömsesidiga påverkan är mycket stark. Det är dock inte den enda faktorn som är inblandad. Drömmar kan inte begäras. Det är i sin ordning att be om tecken och svar, men vilka former dessa tar kan inte bestämmas av dig. Det kanske är bättre för dig, under en viss period av din utveckling, att få svar i en annan form. Du kan ännu inte bedöma varför hjälpen bör komma till dig på ett

---

¹ Eng "odhic force", övers. anm.

annat sätt än det du bad om. Men kanske har dina insiktsfulla drömmar blivit alltför vanemässiga och de kräver därför inte mycket andligt arbete av dig för att tolka dem. Syftet kan vara att du ska göra en större andlig ansträngning, och om du gör det får du svaret i en annan form. Det tillvanda sättet kan fortfarande användas när det är mycket viktigt för dig att inse något. I regel kommer emellertid vägledningen på ett sätt som kräver större andlig ansträngning för dig för att förstå den; syftet kan vara att du ska upprätta en kontakt på ytterligare ett annat sätt.

FRÅGA: Om en person som har blivit övertygad om att andlig läkning är möjlig, även om han ännu inte har nått detta stadium i praktiken, vänder sig till en läkare för att få hjälp, visar han en brist på tilltro? Ska han bekämpa sjukdomen utan att använda sig av medicinsk hjälp?

SVAR: Nej. Läkare är också Guds instrument. Där en läkare kan hjälpa, ska man gå till en läkare. Där han inte kan hjälpa, kan man söka efter läkning på det andliga sättet. Det är inte tillrådligt att fokusera alltför intensivt på en enda sak; detta är att vilja något på fel sätt. Det är återigen lätt att missförstå detta. Att vilja uppnå det övergripande målet med en sund vilja är mycket viktigt, men att utöva en pressad, överintensiv vilja på en viss detalj kan vara ett stort hinder. Sjukdomar har olika orsaker. De kan vara karmiska eller de kan vara symptom på en förvrängning i själen som kan spåras till nuvarande liv. Ett sådant symptom kan inte avlägsnas samtidigt som dess rot blir kvar i jorden. När roten dras ut, kommer symtomen att försvinna. Sjukdomsproblemet behöver därför undersökas ur det perspektivet. Det räcker inte att avlägsna de yttre symptomen, den sjuka roten måste hittas i själen. Detta är lösningen.

Mina kära vänner, jag drar mig nu tillbaka in i min värld och jag säger till var och en av er att framhärda på denna väg. När ni fortsätter att göra detta, blir era liv bättre och bättre. Ingen är ensam; ni alla är välsignade av Gud och hans värld.

Ursprungligen gett på tyska, översatt till engelska av Hedda Koehler och Judith och John Saly.
Redigerat av Judith och John Saly, 1996.
Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget

gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21